

1. СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО І МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ

УДК 330.322:005.414 (519.5)

Дугієнко Н.О.

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри міжнародної економіки, природних ресурсів
та економіки міжнародного туризму,
Запорізький національний університет

Осаул А.О.

старший викладач кафедри міжнародної економіки, природних ресурсів
та економіки міжнародного туризму,
Запорізький національний університет

Гаврилова К.О.

бакалавр,
Запорізький національний університет

Dugienko Nataliia, Osaul Alina, Havrylova Kateryna

Zaporizhia National University

ОСОБЛИВОСТІ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ РЕСПУБЛІКИ КОРЕЯ

У статті досліджено характерні риси сталого економічного зростання Республіка Корея (Південна Корея). Проаналізовано етапи еволюції державної підтримки розвитку науково-технічної бази Республіки Корея. Досліджено взаємозв'язок між імпортом технологій та бізнес-дослідженнями, співвідношення між зростанням витрат на науково-дослідні роботи в приватному секторі та державними витратами на НДДКР, між інвестиціями у НДДКР та кількістю патентних реєстрацій. Наведено основні складники сутності інноваційно-інвестиційного розвитку Республіки Корея. Запропоновано аналіз чинників, що впливають на розвиток інноваційно-інвестиційного потенціалу країни. Діяльність вільних економічних зон розглянута через призму створення передумов для успішної співпраці між корейськими та іноземними компаніями, пропонування фінансової підтримки суб'єктам господарювання для участі в державних програмах розвитку, підтримки інфраструктури.

Ключові слова: інноваційно-інвестиційний розвиток, сталий розвиток, держава, інвестиції, інновації, НДДКР, приватний сектор, державний сектор.

Постановка проблеми. У період глобалізації за умов стрімкого розвитку технологій впровадження інновацій у різних сферах діяльності є характерним як для розвинутих країн, так і для країн, що розвиваються. Активність упровадження залежить від рівня економічного, політичного, соціального розвитку країни і базується на засадах сталого розвитку. Залучення інвестицій у потенційно перспективні сфери економіки для їх підтримки та розвитку – одне з головних завдань кожної країни. Таким чином, актуальним є розвиток інвестиційної привабливості країни. Тенденцію до активного впровадження інновацій можна простежити на прикладі Республіки Корея (Південна Корея), яка є потужним інвестором у провідні та найприбутковіші інноваційні сфери діяльності.

Все це є частиною державної стратегії розвитку та політики, яка проводилася ще в повоєнний період

на корейському півострові. Сучасна Республіка Корея входить до провідних світових організацій (наприклад, АСЕАН, АТЕС), є одним із найбільших експортерів машинного устаткування, мікросхем, автомобілів, послуг тощо. Зазначимо, що партнерство з країнами-сусідами (КНР, Японія) та США відіграє значну роль у визначенні положення Південної Кореї у світових рейтингах.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичні основи інвестиційного впливу державних політик у сфері інновацій та інвестицій та процесів регулювання і відновлення економіки завдяки впровадженню інноваційних іноземних технологій у Республіці Корея розглянуто у працях зарубіжних науковців, таких як Дж. Джанг [1], Кім Ін-Хо Стефан [2], Н. Паяла [3], Ч. Сунчунг [4], та українських учених: В.О. Гришкіна, Є.О. Хегая [5]. Роль уряду в інноваційно-інвестиційних процесах розкрито

в урядових доповідях [6]. Особливості інноваційно-інвестиційної діяльності в галузях національної економіки в межах функціонування вільних економічних зон наведено в оглядах міжнародних організацій та національних агенцій [7].

Зауважимо, що дослідження сучасного стану та напрямів подальшого розвитку в Південній Кореї мають подекуди замкнений національний характер, їм бракує неупередженого, більш об'єктивного аналізу наявних внутрішніх проблем модернізації бізнес-середовища, соціально-економічних відносин та шляхів подолання наявних перешкод.

Формулювання цілей статті. Мета статті полягає в аналізі теоретичних засад інноваційно-інвестиційної стратегії розвитку Республіки Корея.

Виклад основного матеріалу. На початку періоду індустріалізації у 1960-х рр. Південна Корея належала до групи країн, що розвиваються, мала низький ресурсний і виробничий потенціал, неємний внутрішній ринок і велику кількість населення, а також залежну політику національної безпеки від іноземних держав. Економічна ситуація в 1961 р. була критичною: ВВП становив 2,3 млрд. дол. США, домінував аграрний сектор економіки, частка промислового виробництва становила лише 15% ВВП, міжнародна економічна взаємодія була обмеженою, експорт дорівнював 55 млн. дол. США, а імпорт – 390 млн. дол. США. На початку індустріалізації рівень імпортозалежності був істотним [4]. Науковий та технологічний сектори в Південній Кореї лише починали розвиватися. Існували лише два державні інститути Науки та технології: Національний науково-дослідний інститут оборони, створений відразу після закінчення війни на Корейському півострові, та Корейський науково-дослідний інститут з атомної енергії, який акумулював близько 5000 учених і інженерів із 1959 р. [4]. У 1962 р. Південна Корея розпочала перший вдалий п'ятирічний план економічного розвитку, спрямований на зміцнення промислової бази, підтримку заміщення імпорту і стимулювання експорту. Майже не маючи своїх технологій, Республіці Корея довелося покладатися на імпорتنі японські та американські технології. Уряд ставив дві цілі: сприяти внутрішній передачі іноземних технологій і розвивати вітчизняну здатність до абсорбції, асиміляції та удосконалення іноземних технологій. Через залежність

від багатонаціональних фірм Республіці Корея довелося зосередити спеціалізацію на реверсному машинобудуванні, виробництві оригінального обладнання та іноземному ліцензуванні. У результаті країна забезпечила себе значною кількістю підготовлених кадрів.

Специфікою подальшого розвитку стали довгострокові зовнішні кредити для фінансування промислових інвестицій в окремих галузях, що привело до масового імпорту іноземних товарів капітального виробництва та заводів «під ключ». Для придбання необхідних технологій було змінено напрям імпортування промислових виробничих товарів. Корейські фірми віддавали перевагу комплектному обладнанню, оскільки так вони отримували можливість працювати з іноземними постачальниками, які забезпечували все, від дизайну та матеріалів до контролю якості в кінці виробничого процесу. Особливо це стосувалося швейної та електронної промисловості.

Протягом 1970-х рр. Республіка Корея здійснила значні інвестиції в машинобудування та хімічну промисловість. Щоб надалі допомогти двом новим індустріям, уряд створив урядові науково-дослідні інститути, які працювали з приватними галузями для створення технологічної основи для промислового розвитку [4].

Оскільки зростання в промисловому секторі продовжувалося до 1980-х рр., технологічні вимоги корейської промисловості стали більш складними. Водночас розвинені країни почали розглядати Корею як потенційного конкурента на міжнародних ринках, а іноземні компанії дедалі більш неохоче передавали нові технології своїм корейським колегам. Реакцією стала лібералізація ПП та закордонного ліцензування.

Уряд перейшов до політики підтримки розвитку з розбудовою потенціалу НДДКР (табл. 1). Національна програма досліджень і розробок була започаткована в 1982 р., і були вжиті різноманітні заходи для сприяння приватним науково-дослідним заходам, включаючи податкові пільги для інвестицій у НДДКР та розвиток працівників. Деякі з ключових кроків були спрямовані на реалізацію загальної стратегії уряду щодо підвищення міжнародної конкурентоспроможності національних фірм. Уряд надав підприємствам фінансові та інші стимули на основі експорту. Підприємства, що довели більшу ефективність, отримали кращі бізнес-можливості, а також доступ до фінансових ресурсів. Підприємствам для того, щоб відповідати глобальним

Таблиця 1

Науково-технічна хронологія в Республіці Корея

Період	Характеристика
Третя республіка (1963–1972)	– створено Міністерство науки та технологій (технологічний розвиток); – створено Корейський інститут науки і техніки (прикладні технології); – засновано Корейський науково-дослідний інститут
Четверта республіка (1972–1980)	– політичні рішення почали надходити від Ради економічного планування; – зростання ролі приватного сектора; – створено основу для появи наукового міста Дедок (Долина науки Дедок).
П'ята республіка (1980–1987)	– лідируючі експортні та технологічні позиції; – чеболи – головні державні партнери.
Шоста республіка (1987–сьогодення)	– лідерство в розвитку технологій належить чеболям/конгломератам

Джерело: складено за [6]

технологічним зрушенням і не втратити позицій в експортно-орієнтованому світі, довелося інвестувати значні кошти в НДДКР.

Експортна орієнтація уряду сприяла розвитку великих фірм, появі унікальної бізнес-організації – «чеболь». Чеболи мають більші фінансові можливості через ефект масштабу та обсяг ділових операцій. Таким чином, чеболи можуть брати участь у ризикових і дорогих проектах із НДДКР, які недосяжні для малого та середнього підприємництва [2].

Результати дій уряду були надзвичайно успішними. Вже в 1981 р. стрімко знизилася відношення імпорту технологій до власних бізнес-досліджень з близько 40% до 20% в середині 1980-х рр. і до 10% на початку 1990-х рр. Інвестиції в НДДКР, які становили лише 526 млн. дол. США (0,81% ВВП) у 1981 р., зросли до 13,5 млрд. дол. США (2,6% ВВП) у 1996 р. і до 26,3 млрд. дол. США (2,9% ВВП) у 2005 р. Зараз Південна Корея займає четверту позицію з науково-дослідних робіт серед країн ОЕСР [8].

Зі зростанням витрат на науково-дослідні роботи в приватному секторі частка державних витрат скоротилася. У 1981 р. частка уряду в загальному обсязі інвестицій в НДДКР становила 53,5%, а в 1990 р. скоротилася до 19,4% та до 16% в 1994 р. Помітне зростання було характерним для 2005 р. (24,3%). Завдяки розвитку інвестицій науково-дослідницька діяльність у Республіці Корея в основному стала зосередженою в прикладних дослідженнях та розробленні технологій, що пояснюється необхідністю в короткостроковій комерціалізації. У 1980-х рр. близько 83% коштів на НДДКР було використано для прикладних досліджень та розроблення технологій, у 2005 р. – 84,7%.

Ключовою причиною того, що Республіка Корея змогла стрімко збільшити інвестиції в НДДКР, стало те, що вона мала велику кількість високоосвічених працівників, які змогли задовольнити зростаючий попит на НДДКР у приватному та державному секторах. Республіка Корея визнала, що інвестиції в НДДКР

більше обмежені відсутністю людських ресурсів, ніж фінансовим чинником.

Швидке зростання інвестицій у НДДКР привело також до значного збільшення кількості патентних реєстрацій. Іншим важливим результатом розвитку є значне збільшення кількості наукових публікацій у міжнародних наукових журналах. Кількість публікацій корейців, підтверджених Індексом наукового цитування, зросла з 27 у 1973 р. до 171 у 1980 р., 1227 у 1988 р., 9124 у 1997 р. та до 23 048 у 2005 р., що підняло Корею з 37 позиції у світі у 1988 р. до 14 [4].

Оскільки НДДКР сприяли розвитку високотехнологічних галузей, вважаємо за доцільне простежити хронологію розвитку політики науки та технології Республіки Корея (рис. 1). Першочергову роль у інноваційно-інвестиційному розвитку Південної Кореї відігравали інститути, що регулюють НДДКР та інвестиції в наукові розробки, дають можливість з'ясувати сутність інноваційно-інвестиційного розвитку країни, що досліджується. Головним інститутом є, безперечно, уряд та його гнучка політика реагування та впливу. Дослідивши заходи, які були впроваджені для залучення більших інвестицій або їх зниження для більшого стимулювання вітчизняних виробників та щодо підтримки розвитку інноваційних технологій у багатьох галузях, можна сказати, що вони (заходи) й досі застосовуються у сучасних державних стратегіях.

Національна рада з питань науки і техніки (NSTC) – вищий орган, який відповідає за визначення напрямку політики науково-технічної діяльності та пріоритети державних інвестицій у НДДКР. Управління науково-технічних інновацій (OSTI) розподіляє бюджети на науково-технічну діяльність на основі пріоритетів, визначених NSTC [4].

Корейський досвід формування інноваційно-інвестиційної системи є прикладом для решти країн світу. Республіка Корея довела, що освіта будує здатність нації поглинати нові знання і технології. Таким чином, уряд повинен взяти на себе повну відповідальність за

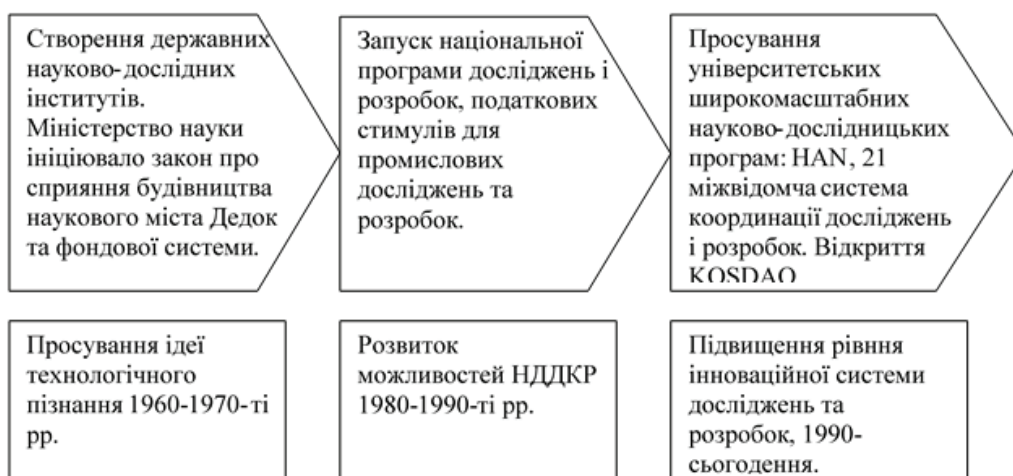

Рис. 1. Розвиток Політики науки та технології Республіки Корея

Джерело: складено за [4]

проведення необхідних заходів для сприяння розвитку людських ресурсів. Інвестування в освіту з початку розбудови нової моделі економічного розвитку, як це зробила Республіка Корея в 1960-х і 1970-х рр., має важливе значення для створення фундаменту подальшого промислового розвитку. Пізніше, коли економіка стає більш розвиненою, технологічні компетентності стають критичним фактором, а виховання висококваліфікованих учених і інженерів, здатних вирішувати проблеми на науково-технічних кордонах, – повсякденною необхідністю. У разі Республіки Корея освіта та індустріалізація стали комплементарними інститутами, основою прискорення розвитку. Освіта зробила можливим технологічне навчання, а отже, й індустріалізацію, а індустріалізація підвищила рівень рентабельності інвестицій в освіту, сприяючи подальшому попиту на неї.

Інноваційно-інвестиційний розвиток Республіки Корея має дві ключові складові частини успіху, а саме людські ресурси та гнучкі планування й співпраця уряду з приватним сектором; їхня унікальність є «візитівкою» «азійських тигрів», культурною особливістю.

Найбільш помітно результати впровадження політики інноваційно-інвестиційного розвитку проявили себе в вільних економічних зонах (КФЕЗ), територіях спеціального призначення, створених для поліпшення умов ведення бізнесу, розвитку потенційно привабливих регіонів, залучення інвестицій, покращення інфраструктури країни, розвитку житлового середовища для іноземних інвесторів у Кореї та дотримання нормативно-правових рамок на локальному рівні. Працює 7 зон, у яких накопичено приблизно 16,128 млн. дол. США прямих іноземних інвестицій, переведених 4667 компаніями, в тому числі багатонаціональними, такими як LG та BMW [7].

Вільні економічні зони є прикладом зміни спеціалізації регіонів країни, переходу від переважно сільського господарства, рибальства, видобутку корисних копалин і тваринництва до високотехнологічних галузей із високою доданою вартістю, промислових комплексів, глобальних міст завдяки притоку інозем-

них інвестицій та технологій. Розвиток ВЕЗ дозволив корейському ринку стати найпривабливішим діловим центром у світі, в результаті Республіка Корея стала єдиною країною в Азії, яка має угоди про вільну торгівлю з ЄС (2011 р.), США (2012 р.) і КНР (2015 р.) одночасно. Станом на жовтень 2018 р. Республіка Корея має зони вільної торгівлі з 52 країнами світу, а сукупний ВВП з цими країнами становить 73,5% світового ВВП [7]. Республіка Корея посіла перше місце в глобальному інноваційному індексі Bloomberg 2017 р. серед 215 країн світу. Корея очолювала список із 167 країн за індексом з глобального розвитку ІКТ з 2010 по 2013 рр., з 2015 по 2016 рр. Такі інноваційні та конкурентоспроможні ІКТ дають можливості для конвергенції в різних секторах, включаючи фінанси, виробництво, логістику, туризм і послуги. Кращі приклади конвергенції включають успішну співпрацю та партнерську діяльність між корейськими та іноземними компаніями у виробництві автомобілів і суден, обладнання, мобільної та комп'ютерної техніки.

Вільні економічні зони пропонують фінансову підтримку суб'єктам господарювання для отримання грошових грантів або участь у державних програмах для підтримки інфраструктури та виплати орендної плати на основі спеціального закону «Про призначення та управління ВЕЗ», закону «Про сприяння іноземним інвестиціям» та місцевих постанов та актів (табл. 2). Корейські товари, що входять до ВЕЗ, класифікуються як експортні, а стягнуті з них мита підлягають поверненню. Діють також низькі рентні ставки на землю як під нові забудови, так і під вже наявні підприємства. У межах ВЕЗ підприємства отримують доступ до інструментів, спрямованих як на спрощення процедур ведення бізнесу, так і на підвищення соціально-економічних ефектів діяльності на всіх рівнях господарювання. Зокрема, підприємства мають доступ до процедури «комплексного обслуговування», яка передбачає надання послуг агентами Міністерства торгівлі, Міністерства промисловості й енергетики в сфері реєстрації, будівництва виробничих потужностей,

Таблиця 2

Підтримка вільних економічних зон

Підтримка	Деталі	Вимоги
Грошові гранти	Мінімальний розмір – 5% від ПІІ, фактична сума встановлюється шляхом переговорів (витрати на будівництво, дослідницькі об'єкти, субсидії на навчання працівників та працевлаштування).	Іноземні компанії-інвестори з часткою ПІІ від 30% і вище
Підтримка інфраструктури	До складу входять розвиток транспортної та дорожньої системи, аеропортів, портів, каналізаційної системи, та об'єктів переробки відходів.	50% вартості інфраструктури покривається державним бюджетом. Якщо Комітет ВЕЗ схвалює це, то 100% вартості буде покрито.
Підтримка освіти та дослідницьких об'єктів	Фінансова підтримка на створення та будівництво освітньо-наукових об'єктів.	Репутація та внесок у національний розвиток.
Орендна підтримка	Державна земля або земля в публічній власності може бути віддана в оренду на 50 років. Рента повинна становити 10/1,000 від земельної ціни.	Іноземні компанії-інвестори.
Відміна та зменшення орендної плати	50–100% зниження податків відповідно до місцевих постанов	Іноземні компанії-інвестори.

Джерело: складено за [7; 9]

залучення іноземних інвестицій, податкових пільг, експортно-імпортних адміністративних процедур. Для іноземних підприємств, якікладають інвестиції в національні підприємства і володіють не менше 30% цього підприємства, а також у разі, якщо основним власником акцій є іноземний суб'єкт, діє правило звільнення від сплати рентних платежів.

У разі іноземного інвестування в обробну промисловість суми понад 5 млн. дол. США уряд Республіки Корея надає 75% знижки під час сплати рентних платежів. Податкові пільги стосуються податку на прибуток корпорацій. Вкладені в обробну промисловість інвестиції в розмірі понад 10 млн. дол. США тягнуть за собою повне звільнення від сплати податків протягом перших трьох років і 50% пільги протягом наступних двох років.

Висновки. Посилення глобалізаційних процесів вимагає від Південної Кореї реалізації глобальних стратегій розвитку, в тому числі доповнення традиційної присутності на іноземних ринках у формі відкриття нових підприємств за кордоном, участі в спільних підприємствах на території країн торгових партнерів, інтеграції у світову систему НДДКР. Зараз високий

рівень конкурентоспроможності секторів національної економіки базується на державній політиці як експортозширення, так і імпортозаміщення, спрямованих на підтримку інноваційного розвитку, в тому числі технологій і продуктивності праці. Чітка і прозора політика розвитку поєднувалася із значним фінансуванням наукових розробок, а також розвитком виробничих потужностей, що сприяло прискореному зростанню країни загалом. Крім того, була здійснена поступова реструктуризація середовища ведення бізнесу, що сприяло адаптації стратегічних пріоритетів підприємств макроекономічним цілям держави.

З метою імплементації позитивного досвіду економічних реформ Республіки Корея в Україні необхідно звернути увагу на складність взаємозв'язків між індустріалізацією і територіальним розвитком, лідерством та високим рівнем зобов'язань перед усіма учасниками ринкових відносин: регіональний розвиток, розроблення механізмів для отримання цільових ресурсів регіонами, поступова децентралізація з метою збільшення простору для ініціатив знизу вгору, визначення механізмів для цільової співпраці з економічними регіонами та моніторингу інструментів навчання.

Список літератури:

1. Jung J., Mah J.S. R&D Policies of Korea and Their Implications for Developing Countries. *Science Technology & Society*. №18(2). July 2013. Pp. 165-188.
2. Kim, In-Ho Chaebol Structure. *Wiley Encyclopedia of Management*. 2015. URL: <https://www.researchgate.net/lab/In-Ho-Stephen-Kim-Lab> (дата звернення: 22.02.2019).
3. Pajala N. South Korean business environment and startup Ecosystem. Хаага: Хаага-Хеліа University of applied sciences. 2018. P. 48.
4. Sunchung Ch. Excelsior: The Korean Innovation Story. *Issues in science and technology*. Vol. XXIV. No. 1. Fall 2007. URL: <https://issues.org/issue/24-1/#.XQKPQ0MGMdo.link> (дата звернення: 23.05.2019).
5. Гришкін В.О., Хегай Є.О. Особливості інноваційного розвитку Південної Кореї. *Молодий вчений*. № 10 (62). Жовтень, 2018. URL: <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2018/10/177.pdf> (дата звернення: 27.05.2019).
6. The economic context of South Korea. URL: <https://www.nordeatrade.com/fi/explore-new-market/south-korea/economical-context> (дата звернення: 05.06.2019).
7. KFEZ. URL: <http://fez.go.kr/global/en/index.do> (дата звернення: 07.06.2019).
8. Research and development expenditure (% of GDP). UNESCO Institute for Statistics. 2017. URL: <https://data.worldbank.org/indicator/GB.XPD.RSDV.GD.ZS> (дата звернення: 07.06.2019).
9. Osaul A. The role of export-biased policy in the development of automotive industry in the Republic of Korea. *Вісник Запорізького національного університету. Серія: Економічні науки*. 2015. № 2. С. 131-138.

References:

1. Jung J., Mah J.S. (2013) Policies of Korea and Their Implications for Developing Countries. *Science Technology & Society*, no 18 (2), pp. 165-188.
2. Kim, In-Ho (2015) Chaebol Structure. *Wiley Encyclopedia of Management*. Available at: <https://www.researchgate.net/lab/In-Ho-Stephen-Kim-Lab> (accessed: 22 February 2019).
3. Pajala N. (2018) *South Korean business environment and startup Ecosystem* (Bachelor Thesis), Хаага: Хаага-Хеліа University of applied sciences.
4. Sunchung Ch. (2007) Excelsior: The Korean Innovation Story. *Issues in science and technology*, vol. XXIV, no. 1. Available at: <https://issues.org/issue/24-1/#.XQKPQ0MGMdo.link> (accessed: 23 May 2019).
5. Grishkin V.O., Khegay E.A. (2018) Osobly`vosti innovacijnogo rozvy`tku Pivdennoyi Koreyi [Features of innovative development in South Korea]. *Young scientist. Economic sciences*, no. 10 (62), pp. 757-760. Available at: <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2018/10/177.pdf> (accessed: 27 May 2019).
6. Export Entreprises SA (2019) *The economic context of South Korea*. Available at: <https://www.nordeatrade.com/fi/explore-new-market/south-korea/economical-context> (accessed: 05 June 2019).

7. FEZ Planning Office (2019) *KFEZ*, Sejong Special Autonomous City: FEZ Planning Office. Available at: <http://fez.go.kr/global/en/index.do> (accessed: 07 June 2019).

8. Institute for Statistics (2017). *Research and development expenditure (% of GDP)*. UNESCO: Institute for Statistics. Available at: <https://data.worldbank.org/indicator/GB.XPD.RSDV.GD.ZS> (accessed: 07 June 2019).

9. Osaul A. (2015) The role of export-biased policy in the development of automotive industry in the Republic of Korea. *Вісник Запорізького національного університету. Серія: Економічні науки*, no. 2, pp. 131-138.

ОСОБЕННОСТИ ИННОВАЦИОННО-ИНВЕСТИЦИОННОГО РАЗВИТИЯ РЕСПУБЛИКИ КОРЕЯ

В статье исследованы характерные черты устойчивого экономического роста Республики Корея (Южная Корея). Проанализированы этапы эволюции государственной поддержки развития научно-технической базы Республики Корея. Исследована взаимосвязь между импортом технологий и бизнес-исследованиями, соотношение между ростом расходов на научно-исследовательские работы в частном секторе и государственными расходами на НИОКР, между инвестициями в НИОКР и количеством патентных регистраций. Представлены основные составляющие сущности инновационно-инвестиционного развития Республики Корея. Предложен анализ факторов, влияющих на развитие инновационно-инвестиционного потенциала страны. Деятельность свободных экономических зон рассмотрена через призму создания предпосылок для успешного сотрудничества между корейскими и иностранными компаниями, предложения финансовой поддержки субъектам хозяйствования для участия в государственных программах развития, поддержки инфраструктуры.

Ключевые слова: инновационно-инвестиционное развитие, устойчивое развитие, государство, инвестиции, инновации, НИОКР, частный сектор, государственный сектор.

PECULIARITIES OF INNOVATION AND INVESTMENT DEVELOPMENT OF THE REPUBLIC OF KOREA

Nowadays both developed and developing countries face rapid technological development, innovations in various spheres of activity in the context of globalization. Their implementation depends on the level of economic, political, social development. It is based on the principles of sustainable development. Each country aims to attract investments in potentially promising fields of the economy for their further support and development. Thus, the development of investment attractiveness is a paramount task of national economic policy. The example of the Republic of Korea illustrates successful innovation and investment policy implementation during a short period of time. The Republic of Korea could shift from a developing country with low resource and production capacity, weak domestic market and large population to one of the most developed world economies, one of the most innovative economies according to 2017 Bloomberg Innovation index which scores economies for their research and development spending and concentration of high-tech public companies. Korean experience of innovation and investment system formation is grounded on two pillars – education and flexible planning and cooperation between public and private sectors. The Republic of Korea has proven that education builds the nation's ability to absorb new knowledge and technology. Thus, the government must take full responsibility for the promotion of human resources development. Free Economic Zones are the examples of innovation and investment development policies implementation. These are special areas created to improve business environment and investment attractiveness, develop potentially lucrative regions and country's infrastructure. Free economic zones offer financial support to economic entities to receive grants. Moreover, corporations participate in governmental programs of infrastructure development. It has to be admitted that the Ministry of Trade, the Ministry of Industry and Energy provide services of business registration, construction of production facilities, attracting foreign investments, preferential tax treatment, exports and imports administrative procedures.

Key words: innovation and investment development, sustainable development, government, investment, innovation, R&D, private sector, public sector.